

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2To/3/2017
Identifikačné číslo spisu: 9516100009
Dátum vydania rozhodnutia: 06.06.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Paluda
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:9516100009.3

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Petra Paludu a sudcov JUDr. Františka Moznera a JUDr. Dany Wänkeovej v trestnej veci obžalovaného R. D. D. a spol., pre obzvlášť závažný zločin falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. a), ods. 4 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. i) Tr. zák. z časti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. a iné, vedenej na Špecializovanom trestnom súde, pracovisko Banská Bystrica, pod sp. zn. BB-4T /2/2016, na verejnom zasadnutí dňa 6. júna 2017 v Bratislave, o odvolaní prokurátora Úradu Špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky a obžalovaných 1/ R. D. D. a 2/ R. D. proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, z 22. marca 2017, sp. zn. BB-4T/2/2016, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 3 Tr. por. napadnutý rozsudok sa na podklade odvolania prokurátora zrušuje vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaní R. D. D. a R. D.

o d s u d z u j ú

1. Obžalovaný R. D. D.

Podľa § 270 ods. 2 Trestného zákona, § 38 ods. 2, § 39 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. d) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 65 ods. 1 Tr. zák. obžalovanému ukladá trest vyhostenia z územia Slovenskej republiky na 10 (desať) rokov.

2. Obžalovaný R. D.

Podľa § 270 ods. 2 Trestného zákona, § 38 ods. 2, § 39 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. d) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 65 ods. 1 Tr. zák. obžalovanému ukladá trest vyhostenia z územia Slovenskej republiky na 10 (desať) rokov.

Podľa § 319 Tr. por. odvolania obžalovaných R. D. D. a R. D. sa zamietajú.

Odôvodnenie

Špecializovaný trestný súd, pracovisko Banská Bystrica, rozsudkom z 22. marca 2017, sp. zn. BB-4T/2/2016 uznal obžalovaných R. D. D. a R. D. vinnými zo zločinu falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270 ods. 2 Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že po tom, ako Z. X. v úmysle zabezpečiť tlač falošných eurobankoviek v nominálnej hodnote 20,- Eur a 500,- Eur požiadal v bližšie nezistenom čase v priebehu mesiaca júl až august 2014 P. R. o nájdenie tlačiarne na tlač uvedených bankoviek, ich tlač a dojednanie podmienok tlače a potom ako P. R. ohľadom uvedenej tlače falošných eurobankoviek vstúpil do jednaní s osobami českej národnosti K. F., K. Y. a G. L., ako majiteľom tlačiarne v obci G. O., okres Z., v Českej republike a odovzdal im celkom 3 hárky originálneho papiera, vo formáte B1, ktorý obsahoval ochranné prvky a to ochranný prúžok, vodotlač a hologram, farby, USB kľúč s grafikou na výrobu 20,- Eur bankovky, CD nosič na výrobu 500,- Eur bankovky, ktoré veci prevzal P. R. od Z. X. a po tom, ako Z. X., ktorý nezaplátil bližšie nezisteným osobám talianskej národnosti dohodnutú odmenu za dodanie USB kľúča v sume 10.000,- Eur, z dôvodu nekvalitnej grafiky a požiadal obžalovaného R. D. o ochranu pred uvedenými osobami, obžalovaný R. D. D. v bližšie nezistenom čase v dňoch 20. resp. 21. septembra 2014 na požiadanie Z. X. prevzal od doposiaľ nestotožnených osôb v Taliansku USB kľúč s grafikou na výrobu 20,- Eur bankovky, CD nosič a tubu hnedej farby, ktorá obsahovala originálny papier na výrobu 20,- Eur bankovky, obžalovaný R. D. následne prevzal od Z. X. CD nosič s grafikou na výrobu 500,- Eur bankovky a na jeho požiadanie ho odovzdal v bližšie nezistenom čase, začiatkom mesiaca október 2014 v Bratislave P. R., ktorý CD nosič, ako aj USB kľúč a 3 hárky originálneho papiera vo formáte B2 na výrobu 20,- Eur bankovky odovzdal K. Y. a K. F., následne obžalovaní R. D. D. a R. D. na požiadanie Z. X. zrealizovali dňa 16.10.2014 obhliadku tlačiarne v G. O., okres Z. v Českej republike a ďalej spoločne s Z. X. a P. R. v úmysle priamo dohodnúť a zabezpečiť výrobu vzorky falošnej eurobankovky v nominálnej hodnote 20,- Eur absolvovali spoločné stretnutia a to v dňoch 26.10.2014 na benzínovej pumpe v Bratislave s K. Y., dňa 29.10.2014 na benzínovej pumpe OMV Bratislava Lamač s K. Y. a K. F. a dňa 30.10.2014 na benzínovej pumpe Slovnaft Sekule s K. Y., po čom na základe vzájomnej dohody išli na druhý deň dňa 31.10.2014 spoločne obžalovaní R. D. D., R. D. a P. R. do obce G. O., okres Z. v Českej republike, z dôvodu, aby priamo videli tlač falošnej eurobankovky, kde im K. Y. oznámil, že tlač nie je možné z dôvodu odpojenia od elektrického prúdu, následne na čo, po tom ako K. F. telefonicky požiadal P. R. a G. L., aby prišli na Slovensko, pod zámienkou, že budú obžalovaným a P. R. vrátené peniaze v sume 2.000,- Eur, ktoré prevzal K. Y. a odmietol ich vydať a bude realizovaná tlač eurobankoviek na inom tlačiarenskom stroji na Slovensku, sa obžalovaní R. D. D. a R. D. na vozidle Opel a P. R. s G. L. na vozidle BMW presunuli na územie Slovenskej republiky na benzínovú pumpu Slovnaft Sekule, kde boli zadržaní.

Za to im Špecializovaný trestný súd, pracovisko Banská Bystrica, podľa § 270 ods. 2 Tr. zák., § 39 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. d) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. uložil trest odňatia slobody vo výmere 30 (tridsať) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. obžalovaných na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 65 ods. 1 Tr. zák. uložil obom obžalovaným trest vyhodenia z územia Slovenskej republiky na 10 (desať) rokov.

Podľa § 285 písm. a) Tr. por. obžalovaných R. D. D. a R. D. oslobodil spod obžaloby prokurátora ÚŠP GP SR, sp. zn. VII/2 Gv 216/14/1000 z 28. januára 2016 za zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. i) Tr. zák. a § 140 písm. c) Tr. zák., ktorého sa mali dopustiť tak, že od cca 17,00 hod. dňa 31.10.2014 P. R., obvinený R. D. D. a obvinený R. D. ako členovia organizovanej skupiny zaoberajúcej sa zadovážovaním, prechovávaním a výrobou falošných bankoviek meny euro v nominálnych hodnotách 20,- Eur a 500,- Eur, bránili užívať osobnú slobodu utajenému svedkovi č. 3 a to takým spôsobom, že po tom, čo prišli do tlačiarne nachádzajúcej sa v obci G. O., okres Z., Česká republika a dožadovali sa toho, aby utajený svedok č. 3 začal tlačiť nimi požadované falošné bankovky euro, oznámil im tento, že toto nie je možné, nakoľko tlačiareň je odpojená z elektrického napätia, načo obvinení uviedli, že ich to nezaujíma a bankovky sa musia bezpodmienečne okamžite začať tlačiť, načo následne sa obvinení presunuli s utajeným svedkom č. 3 na čerpaciu stanicu DOTA, v obci Lanškroun, kde obvinený R. D. D. za použitia násilia a proti vôli utajeného svedka č. 1, toho prinútil nasadnúť do motorového vozidla značky Opel Insignia, striebornej farby, EČ: Z., Maďarská republika, odkiaľ ho spolu s P. R. previezli späť do objektu tlačiarne v obci G. O., odkiaľ sa utajený svedok č. 3 pokúšal ujsť, avšak obvinený R. D. D. toho za použitia násilia strhol späť do miestnosti a dvere zamkol, pričom sa vyhrážal utajenému svedkovi č. 3, okrem iného aj tým, že ho zabije, zabije jeho rodinu a blízkych a na zvýraznenie vážnosti svojich slov si nasadil na ruky biele textilné rukavice a s rukami vloženými vo vrecku naznačoval smerom k utajenému svedkovi č. 3 gesto napodobňujúce zbraň, pričom počas toho P. R. strážil utajeného svedka č. 3, aby tento nemohol ujsť, odkiaľ sa následne presunuli na motorovom vozidle Opel Insignia, striebornej farby, EČ: Z., Maďarská republika späť na benzínové čerpadlo DOTA v obci Lanškroun, kde ich čakal obvinený R. D. a kde nakázali utajenému svedkovi č. 3 nasadnúť do motorového vozidla zn. BMW XP, čiernej farby, EČ: L., ktorého vodičom bol P. R., čo utajený svedok č. 3 pod vplyvom strachu z predchádzajúcich udalostí poslušol, a následne sa presúvali obvinený R. D. D. a obvinený R. D. na motorovom vozidle zn. Opel Insignia striebornej farby, EČ: LVT 460, Maďarská republika a P. R. s utajeným svedkom č. 3 na motorovom vozidle zn. BMW XP, čiernej farby, EČ: L. smerom na Slovensko do doposiaľ presne nestotožnenej tlačiarne, pričom utajenému svedkovi č. 3 svojim konaním bránili užívať osobnú slobodu za tým účelom, aby si takýmto spôsobom zabezpečili, že im tento po dostavení sa do tlačiarne na území Slovenskej republiky bude tlačiť nimi požadované falošné bankovky, pričom však k dostaveniu sa do predmetnej tlačiarne nedošlo z dôvodu zadržania obvinených políciou dňa 31.10.2014 v čase o 23.09 hod. na benzínovom čerpadle Slovnaft Sekule - D2 v smere z Českej republiky do Bratislavy, lebo nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý sú obžalovaní stíhaní.

Proti tomuto rozsudku podal, bezprostredne po jeho vyhlásení, odvolanie prokurátor, čo do výroku o vine a treste a čo do výroku o oslobodení obžalovaných spod podanej obžaloby. V zákonnej lehote podali odvolanie aj obaja obžalovaní, a to proti odsudzujúcej časti rozsudku.

Prokurátor Úradu Špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v písomných dôvodoch odvolania namietal argumentáciu prvostupňového súdu vo vzťahu k záverom o vine, ako aj záverom o oslobodení obžalovaných. Nestotožnil sa so závermi prvostupňového súdu v súvislosti s právnou kvalifikáciou a hodnotením dokazovania, nakoľko zadováženými dôkazmi a najmä výpoveďou svedka Z. X. bolo práve naopak preukázané, že talianska falšovateľská sieť mala v rukách obrovské množstvo pravého papiera na tlač peňazí a autentickú grafiku.

Poukázal na nelogický spôsob hodnotenia dôkazov súdom, ako výpovede svedkov a listinné dôkazy vyvracal a spochybňoval napriek tomu, že boli produkované pod ťarchou trestnej zodpovednosti zo spáchania trestných činov krivej svedeckej výpovede a krivého obvinenia. Preto nemožno súhlasiť s rozhodnutiami súdu na hlavnom pojednávaní, keď bezdôvodne odmietol vykonať prokurátorom navrhované dôkazy, ktoré boli v rámci prípravného konania získané zákonným spôsobom a plne

korešpondovali s tvrdeniami svedkov v tom smere, že práve obžalovaní boli tie osoby, ktoré v konečnej fáze výroby falošných eurobankoviek mali zabezpečiť dovoz originálneho papiera a odvoz už vyrobených falošných eurobankoviek mimo zóny Európy.

Podľa prokurátora vina obžalovaným podľa obžaloby je spoľahlivo a presvedčivo preukázaná svedeckými výpoveďami, listinnými dôkazmi a znaleckými posudkami zadováženými jednak v prípravnom konaní, alebo reprodukoványmi aj počas dokazovania na hlavných pojednaniach. Bolo preukázané, že obžalovaní mali sebe aj inému zadovážiť falošné peniaze, ich prechovávať, mali pripravovať výrobu falošných peňazí za účelom, aby ich použili ako pravé v bode 1/ obžaloby a v bode 2/ obžaloby mali brániť v užívaní osobnej slobody G. L., len aby s nimi spolupracoval na falšovaní eurobankoviek. Obžalovaní sa k spáchaniu trestnej činnosti pôvodne nepriznali. Neskôr, keď už mali k dispozícii výsluchy ostatných svedkov v talianskom jazyku, sa účelovo priznali ku spáchaniu zločinu v bode 1/ aj to len v rozsahu, aby sa vyhli závažnejšej trestnej zodpovednosti, pričom vinu viac menej posúvali na svedkov Z. X. a P. R., cez ktorých boli pôvodne získané kontakty na českých tlačiarov. Spáchanie skutku v bode 2/ radikálne popreli napriek tomu, že ich jednoznačne usvedčujú svedkovia P. R., Z. X., K. F., G. L. a K. Y. Nápad vyrobiť falošné prostriedky prišiel z Talianska, z určitých skupín blízkych sicílskej mafie, do ktorých skupín podľa relácie z talianskej polície možno zaradiť aj obžalovaného D., pričom zo svedeckej výpovede Z. X. vyplynulo, že bol kontaktovaný osobami z Talianska, ako sa to neskôr preukázalo osobou J. K. a ďalšou osobou menom H., ktorí ho skontaktovali prostredníctvom obžalovaného D. s tým, že svedok X. so svojou rodinou v Taliansku má skúsenosti s tlačou rôznych cenných papierov a peňazí, čím vie rozoznať originálne peniaze od falošných peňazí. Tieto osoby mu mali doniesť originálne hárky papierov na vytlačenie prvých vzoriek eurobankoviek a zároveň neskôr mali obžalovaní D. a D. za tých okolností, ako to bolo popísané v rozsiahlych svedeckých výpovediach, zadovážiť USB kľúč na výrobu 20 eurobankovky s grafikou a D. CD prehrávač s grafikou na výrobu falošnej eurobankovky v hodnote 500 eur. Svedok X. po tom, ako nemienil spolupracovať a odmietol pomôcť pri výrobe týchto falošných eurobankoviek, bol prinútený na spoluprácu takým spôsobom, že mu uniesli priateľa J. v Taliansku a pod hrozbou jeho likvidácie on pristúpil na spoluprácu. Kamufloval, že dodá farby na výrobu falošných eurobankoviek, pričom podľa vlastného priznania, ako aj svedeckej výpovede R., išlo o farby potravinárske, nepoužiteľné na výrobu falošných eurobankoviek. Následne bol pod sústavným tlakom obžalovaných nútený s českými partnermi k vytlačeniu vzorky 20 eurovej bankovky na originálnych papieroch, avšak prvé vzorky farebne neboli dobre zladené a preto ich bolo treba dofinalizovať do konečnej podoby. Pri pokuse o naštartovanie tlačiarne dňa 31. októbra 2014, podľa výpovedí svedkov, bolo použité násilie a vyhrážky zo strany obžalovaných tak, ako to uvádzajú svedkovia. Obžalovaní aj pri predchádzajúcich stretnutiach demonštrovali svoj eminentný záujem na sfalšovaní eurobankoviek s tým, že im nikto a nič neprekazí výrobu týchto peňazí. Obžalovaní vždy deklarovali, že zabezpečia originálne papiere na peniaze, zabezpečia odvoz, transport a ozbrojený sprievod. Obžalovaného D. medzi sebou nazývali boss. Tieto okolnosti potvrdzujú svedkovia, ale aj záznam rozhovoru, ktorý odmietol súd vykonať ako dôkaz, hoci tento dôkaz bol vykonaný zákonne, na základe príkazu prokurátora, potvrdeného sudcom a obsah rozhovoru je potvrdený aj výsluchom svedkov. Prokurátor považuje za preukázané aj to, že obžalovaní vedeli o tom, že v konečnej fáze na päťkrát sa mali vyrobiť falošné eurobankovky v hodnote 80.800.000 Eur, preto je správne použitá v obžalobe právna kvalifikácia podľa § 270 ods. 4 Tr. zák., aj keď len v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák.

Poukázal na výsluchy utajených svedkov č. 1 a 3, ktorými bolo doplnené dokazovanie, pričom spoločne so zadováženými vyjadreniami operatívneho pracovníka a vyšetrovateľa Prezídia PZ, NAKA, Národnej protizločineckej jednotky, expozitúry Bratislava, bolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že trestné stíhanie vo veci bolo začaté dňa 29. októbra 2014 na základe oznámenia príslušníka tajného policajného útvaru s názvom Odbor zvláštnych operatívnych činností PZ a na druhý deň 30. októbra 2014 svedok č. 1 oznámil operatívnym zložkám a vyšetrovateľovi PZ, že večer sa má uskutočniť stretnutie s talianskymi objednávateľmi falošných eurobankoviek v Sekuliach, pričom vtedy sa utajený svedok č. 1 zúčastnil monitorovaného stretnutia s technickým zariadením na privolanie pomoci, ktorý zároveň slúžil na zaznamenanie rozhovoru, o čom však tento svedok nemal vedomosť. Z uvedených dôvodov obsah zaznamenaného rozhovoru má byť použitý ako relevantný dôkaz v trestnom konaní tak,

ako aj výsluch utajovaného svedka č. 1 uskutočnený po predchádzajúcom monitorovanom stretnutí 30. októbra 2014, nakoľko bolo preukázané, že tento nevystupoval ako agent polície, ale ani ako svedok riadený, inštruovaný alebo usmerňovaný políciou.

Ďalším presvedčivým dôkazom podľa prokurátora, je záver znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru, odboru prírodovedného skúmania a kriminalistických analýz Bratislava, z ktorého vyplýva, že papiere predložené ako predmety č. 1 až 3 sú pravé bankové papiere určené na výrobu bankoviek nominálnej hodnoty 20 Eur. Na papieroch predložených ako predmet č. 4 sú vyobrazené lícne strany bankovky nominálnej hodnoty 20 Eur vyhotovené ofsetovou tlačovou technikou. Predmetné vyobrazenia lícných strán bankovky nominálnej hodnoty 20 Eura sa od pravej bankovky odlišujú kvalitou tlače, farebným odtieňom použitých farieb a detailmi grafiky. Ak by na papiere predložené ako predmety č. 1 až 3 bola v rovnakej kvalite a za použitia predmetných farieb vytlačená grafika vyobrazená na hárkoch označených ako predmet 4, hodnotili by sa tieto falzifikáty stupňom nebezpečnosti 2 - nebezpečné falzifikáty, pomerne verné, celkový dojem by bol klamlivý a mohol by oklamať neinformovaného a nepozorného prijímateľa.

Prokurátor poukázal na odborné vyjadrenie Národnej banky Slovenska, z ktorého vyplynulo že ide o pravý bankový papier a ďalej konštatoval, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že k spáchaniu trestného činu došlo závažnejším spôsobom - organizovanou skupinou, pretože táto vyžaduje vyššiu formu organizovanosti, z ktorej je zrejma hierarchia členov organizovanej skupiny (obžalovaní D. a D. demonštrovali svoju silu ako niekoľkokrát trestaní Taliani pochádzajúci zo Sicílie) a rozdelenie úloh pri jej páchaní (obžalovaný D. sprostredkoval prepustenie J., obžalovaný D. doviezol z Talianska CD nosič s grafikou a pod.).

Vo vzťahu ku skutkovým záverom uvedeným v bode 2/ obžaloby prokurátor konštatoval, že vykonaným dokazovaním považuje výpoveďami svedkov za preukázané, že obžalovaní za použitia násilia bránili užívať osobnú slobodu svedkovi L. a tomuto sa vyhrážali zabitím (obžalovaný D. lámanou angličtinou). Pri neúspešnom pokuse o výrobu vzorky falošnej eurobankovky nominálnej hodnoty 20,- Eur, najmä obžalovaný D., použil násilie proti G. L., v podobe slovnej vyhrážky, naznačením strelnej zbrane vo vaku nohavíc a natiahnutím bielych rukavíc, čo svedka nastrašilo a následkom týchto vyhrážok bol nútený sadnúť si do auta k svedkovi R., ktorý taktiež popísal situáciu v tlačiarňi za veľmi napínavú až dramatickú, aj keď nepočul vyhrážky zo stany obžalovaných, ale zároveň ich ani nepoprel.

Keďže prvostupňový súd si v napadnutom rozhodnutí neosvojil relevantné dôkazy produkované aj znalcami z dostupných listinných a iných dôkazov, zastáva prokurátor názor, že ich hodnotil výlučne jednostranne v prospech obžalovaných. Preto aj uložený trest je v rozpore so zákonom, neprimerane mierny a nie je adekvátny miere zavinenia obžalovaných ako aj plánovanému spôsobeniu následku.

Napokon prokurátor poukázal na to, že je názoru, že obžalovaní D. a D. prostredníctvom ďalších osôb aj z Talianska sa nakontakovali na ďalšie osoby na Slovensku, našli tlačiareň v Česku a ak by sa im to podarilo, postupne by tak vytlačili eurobankovky v celkovej hodnote zhruba 80 miliónov eur. Obžalovaní boli dobre vybavení, originálne hárky mali doviesť z Talianska, potrebovali však na ne natlačiť ochranné znaky. K dispozícii mali autentické tlačiarne vzory. Česi sa však začali zdráhať a preto obmedzením na slobode chceli prinútiť G. L. na sfaľšovanie eurobankoviek v inej tlačiarňi na Slovensku. Sfaľšované peniaze by potom distribuovali do cudziny, mimo Európy, kde by ich legalizovali, čím ich trestno-právna zodpovednosť za spôsobenie následku, konaním popísaným v ustanoveniach § 270 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. a), ods. 4 písm. b), § 138 písm. i), § 14 ods. 1 a v bode 2/ podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zák. je plne odôvodnená. Súd preto nesprávne právne kvalifikoval konanie obžalovaných a nesprávne ich oslobodil spod obžaloby.

Prokurátor na záver navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade odvolania podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. c) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil prvostupňovému súdu na nové konanie, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Obžalovaný R. D. D. písomne odôvodnil odvolanie prostredníctvom svojho obhajcu tým, že napáda časť rozsudku pokiaľ ide o záver, že v nadväznosti na jeho čiastkové konania napokon spoločne s obžalovaným D., P. R. a Z. X. v úmysle priamo dohodnúť a zabezpečiť výrobu vzorky falošnej eurobankovky v nominálnej hodnote 20,- Eur a po absolvovaní viacerých stretnutí dňa 31. októbra 2014, vycestoval s D. a P. R. do obce G. O. z dôvodu, aby videli tlač falošnej eurobankovky, kde im K. Y. oznámil, že tlač nie je možná z dôvodu odpojenia od elektrického prúdu. V zásade vyslovil súhlas so skutkovými zisteniami súdu I. stupňa, že organizátorom celej trestnej činnosti v úmysle vyrobiť falošné peniaze v nominálnej hodnote 20,- a 500,- Eur bol Z. X., ktorého konania smerujúce k naplneniu tohto zámeru podrobne analyzoval a rozviedol prvostupňový súd, pre jeho osobou je podstatným správny a objektívny záver súdu, že obžalovaní sa nezaoberali zadovážením a prechovávaním falošných eurobankoviek.

Obžalovaný D. však namietal záver súdu, že mal priamu účasť na ohliadke tlačiarne v Českej republike pri stretnutiach s Čechmi a v tejto súvislosti konal cielene vedome v úmysle vyrobiť vzorku falošnej eurobankovky v nominálnej hodnote 20,- Eur, lebo jeho účasť na naplnení zámeru Z. X. na výrobe falzifikátov eurobankoviek bola len sekundárna a základným determinantom všetkých jeho konaní spojených s osobou Z. X. boli jeho žiadosti o poskytnutie pomoci tomuto človeku, nie však priamo sa podieľať na tlači falošných eurobankoviek. Jeho fyzické úkony mali spočívať v prípadnom transporte falzifikátov na určené miesto. Tiež namietal záver súdu, že išlo o spôsobilý pokus trestného činu, keď nemohol ovplyvniť spôsob tlače 3 rôznorodých vzoriek napodobeniny 20 eurobankovky, u všetkých 3 vzoriek išlo na napodobeniny úplne nespôsobilé na uvedenie do obehu ako pravé, absolútne nepoužiteľné, takže je diskutabilné, či jeho vedomosť o tom, že sa majú vytlačiť vzorky falošnej 20 eurobankovky, ktoré sa v konečnom dôsledku ukázali ako nespôsobilé nepodarky, vytvára existenciu nespôsobilého pokusu tlače falzifikátu technickými prostriedkami, lebo tlačiareň v G. O. by z technických hľadísk spôsobilý falzifikát nikdy nevytlačila. Neparticipoval priamo na procese prípravy a prípadnej výroby falzifikátov eurobankoviek, nevidel papier, na ktorý sa mali tlačiť falzifikáty, nemal k dispozícii žiadne technické zariadenia, ktoré mali slúžiť k naplneniu zámerov X. a s týmito zariadeniami na území Slovenskej republiky a Českej republiky neprišiel do styku.

V odvolaní zdôraznil, že majiteľov papiera nepoznal, nemal k dispozícii originálny papier na tlač, nemal k dispozícii farby na tlač a nebol k dispozícii tlačiarenský stroj spôsobilý obojstranne vytlačiť falzifikáty 20 eurobankoviek. Y. podvádzal, keď presviedčal, že dokáže vytlačiť falošné eurobankovky, nikdy nemohlo dôjsť k ich vytlačeniu v rozsahu dokazovaným X., pre neexistenciu takého množstva papiera potrebného na vytlačenie 1.130.000.000 Eur.

V ďalšom poukázal na závery prvostupňového súdu, s ktorými súhlasí. Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok zrušil a jeho v celom rozsahu spod obžaloby oslobodil a pre prípad, že odvolací súd bude názoru, že jeho odvolanie je potrebné podľa § 319 Tr. por. zamietnuť navrhol, aby bolo rovnako zamietnuté aj odvolanie prokurátora.

Obžalovaný R. D. odôvodnil odvolanie prostredníctvom svojho obhajcu tým, že jeho konanie nenaplnilo znaky skutkovej podstaty trestného činu, ktorý sa mu kladie za vinu, a to ani v štádiu pokusu. Svedkovia nepotvrdili, dokonca popreli, že by sa zaoberal zadovážovaním, prechovávaním a výrobou falošných bankoviek. Jeho konanie malo spočívať výlučne v poskytnutí ochrany X. pred osobami, ktorých sa on obával. O technických detailoch falšovania peňazí nemal žiadne bližšie informácie a pre jeho vysoký vek a absentujúce technické vzdelanie, by mu takéto informácie ani nič v danom čase nehovorili. Nevie narábať s CD ani s USB, ktoré len priniesol, z poverenia X. z Budapešti do Bratislavy. Žiaden z predmetov nebol spôsobilý ani samostatne a ani spolu s ostatnými predmetmi, na výrobu bankoviek.

Navrhol preto, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a jeho oslobodil spod obžaloby v celom rozsahu.

Najvyšší súd na základe podaných odvolaní podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a

odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. V rámci postupu podľa § 317 ods. 1 Tr. por. na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadol odvolací súd len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Preskúmaním Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že odvolanie prokurátora je z časti dôvodné, a to pokiaľ ide o výrok o treste, avšak odvolania obžalovaných dôvodné nie sú. Odvolaniu prokurátora preto vyhovel a na jeho podklade uložil prísnejšie tresty odňatia slobody obom obžalovaným a odvolania obžalovaných zamietol ako nedôvodné.

Konanie predchádzajúce napadnutému rozsudku netrpí podstatnými chybami, ktoré by bez ďalšieho odôvodňovali jeho zrušenie a vrátenie veci súdu prvého stupňa na prejednanie a rozhodnutie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že Špecializovaný trestný súd na hlavnom pojednávaní vykonal v predmetnej veci všetky potrebné a dostupné dôkazy, tieto potom následne náležite v intenciách zákonného ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por. vyhodnotil a dospel tak k správne mu záveru, že výsledkami vykonaného dokazovania bolo jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázané a dokázané, že skutok v rozsudku uvedený v bode 1/ sa stal a naplnil zákonné znaky zločinu falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270 ods. 2 Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. Rovnako správne dospel k záveru o existencii oslobodzujúceho dôvodu podľa § 285 písm. a) Tr. por., pokiaľ ide o skutok v bode 2/ obžaloby.

V rámci zisťovania a ustálenia skutkového stavu, Špecializovaný trestný súd ako súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné a dostupné dôkazy, tieto následne jednotlivo aj vzájomne vyhodnotil a dospel tak ku správne mu a úplne mu skutkovému záveru, ktoré aj podľa názoru odvolacieho súdu plne zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania. V odôvodnení napadnutého rozsudku potom súd vysvetlil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými právnymi úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z odôvodnenia rozsudku je tiež zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou obžalovaných a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny. Najvyšší súd Slovenskej republiky si preto v celom rozsahu osvojil skutkové závery prvostupňového súdu a v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku. Aj podľa názoru odvolacieho súdu predmetný skutok sa stal tak, ako to správne zistil a ustálil na základe vykonaného dokazovania prvostupňový súd.

Prvostupňový súd prihliadal len na skutočnosti, ktoré boli preukázané zákonnými dôkazmi. Najvyšší súd v predmetnej veci už rozhodoval, a to uznesením zo 7. februára 2017, sp. zn. 2 To 12/2016, keď rozsudok Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, z 2. septembra 2016, sp. zn. BB-4T/2/2016 zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa, poukazujúc na správnosť záveru prvostupňového súdu ohľadne nemožnosti použitia písomného prepisu zvukového záznamu zo stretnutia obžalovaných a svedkov z 30. októbra 2014 z dôvodu, že z obsahu spisu a ani z príkazu sudcu na vyhotovenie obrazovo-zvukového záznamu nie je zrejmé, že by bola osoba K. Y., ako nositeľ technického záznamového zariadenia, ktorým bol zaznamenaný priebeh rozhovoru, ustanovená za agenta. K. Y. bol svedkom, nie agentom. Prvostupňový súd doplnil dokazovanie smerujúce k záveru, kedy presne svedok Y. oznámil skutok polícii a či bol inštruovaný zločkami polície. Rovnako uložil konajúcemu súdu vypočuť svedka L..

Po doplnení dokazovania v smere naznačenom najvyšším súdom dospel prvostupňový súd k správne mu záveru. Napriek výhradám prokurátora, je potrebné stotožniť sa s názorom prvostupňového súdu, že ani po doplnení dokazovania nebolo možné ustáliť, kedy a kým došlo k nahláseniu trestnej činnosti zločkám polície, pričom prvostupňový súd logicky vysvetlil svoje úvahy smerujúce k záveru jednak o tom, že svedok Y. fakticky vystupoval ako agent napriek tomu, že ním ustanovený nebol, ako aj vyhodnotenie zákonnosti získaných dôkazov práve v súvislosti s pôsobením tohto svedka. Najvyšší súd preto nespochybňuje dôvody odmietnutia navrhovaných dôkazov prokurátorom, vrátane čítania prepisu zvukového záznamu zo stretnutia obžalovaných a svedkov z 30. októbra 2014 a s postupom

prvostupňového súdu sa stotožňuje.

Vina obžalovaných v rozsahu, ako ich ustálil súd prvého stupňa však preukázaná bola, pretože je nesporné, že obžalovaní participovali na konaní smerujúcom k neoprávnenej výrobe peňazí, pričom ich účasť na skutku opísal v rozsudku tak, ako vyplynula z dokazovania. Bolo preukázané, že iniciatíva výroby falošných peňazí pochádzala od Z. X., ktorý mal mať kontakty na majiteľov pravého papiera na výrobu falošných eurobankoviek, pričom prostredníctvom P. R. sa pokúšali zohnať tlačiareň, na ktorej by bolo možné eurobankovky tlačiť. Z uvedeného dôvodu došlo ku kontaktu s K. F., K. Y. a G. L., pričom prvotné kontakty zabezpečoval práve P. R.. Pokiaľ došlo k výrobe 3 ks falošných eurobankoviek v mesiaci august 2014, k tomu došlo opäť na základe objednávky X. a R.. Účasť obvinených a ich vstup do skutkového deja možno zaznamenať od septembra 2014 a následne, keď obžalovaného D. zoznámil s X. obžalovaný D. a postupne začali participovať na trestnej činnosti, či už dovozom prostriedkov na výrobu falošných eurobankoviek, alebo obhliadkou tlačiarň a tiež účasťou na stretnutiach.

Nepodarilo sa však preukázať jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností, že obžalovaní sa zaoberali zadovážením, či prechovávaním už vyrobených falošných eurobankoviek. Pokiaľ ide o rozsah výroby falošných peňazí, nebolo rovnako preukázané, že v danom štádiu konania obžalovaných a svedkov, ktorí sa podieľali na trestnej činnosti, bolo možné vyrobiť také množstvo peňazí, ako uvádzala obžaloba. Okrem výroby 1 ks 20-eurovej bankovky, ktorá bola farebne potlačená z jednej strany, obžalovaní nemali preukázateľne účasť na inej výrobe falošných bankoviek. Rovnako sa nepreukázalo - z dôvodov uvádzaných súdom prvého stupňa - že došlo k spáchaniu trestného činu závažnejším spôsobom, teda organizovanou skupinou, nakoľko nebola preukázaná vyššia forma organizovanosti, hierarchia členov a rozdelenie úloh pri páchaní trestnej činnosti.

Pokiaľ ide o jednotlivé námietky uvedené prokurátorom v odvolaní možno ustáliť, že vykonané dôkazy prokurátor hodnotí inak, ako prvostupňový súd, pričom odvolací súd - na rozdiel od prokurátora - nezistil nesprávnosť, či nelogickosť tohto hodnotenia. Aj keď v konečnom dôsledku mali práve obžalovaní zabezpečovať odvoz už vyrobených falošných eurobankoviek, z dokazovania vyplynulo, ako už bolo uvedené, že jediný kontakt na majiteľov papiera mal práve X. a prostredníctvom ktorého sa mal doviesť originálny papier na výrobu eurobankoviek. Skutočnosť, že obžalovaní mali participovať na odvoze už vyrobených bankoviek potvrdil aj P. R.. K vytlačeniu falošných eurobankoviek nedošlo, predovšetkým z dôvodu, že obžalovaní nemali k dispozícii originálny papier na tlač bankoviek, farby a spôsobilý tlačiarenský stroj na obojstrannú potlač bankoviek.

Konanie obžalovaných v preukázanom rozsahu jednoznačne naplňa znaky skutkovej podstaty zločinu falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270 ods. 2 Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák., pričom nesporne aj konaním obžalovaných sa pokúšali vyrobiť vzorku 20-eurovej bankovky a pokiaľ sa podarilo vyrobiť falzifikát, tento nebol spôsobilý byť uvedený do obehu, keďže bola iba jednostranne potlačená. Prvostupňový súd vysvetlil, prečo nedošlo k naplneniu zákonných znakov obzvlášť závažného zločinu v zmysle podanej obžaloby, pričom možno súhlasiť s názorom, že pokiaľ ide o zadováženie falšovaných, pozmenených alebo neoprávnene vyrobených peňazí a ich prechovávanie, pričom obsahom pojmu zadováženie falošných peňazí možno rozumieť držbu už existujúcich vyrobených falošných peňazí, a to bez ohľadu na ich kvalitu, u ktorých je reálna možnosť ich dať do obehu ako pravé. Obdobne k pojmu prechovávanía falošných peňazí možno uviesť, že tieto najskôr musia byť vyrobené. V danom prípade však takéto peniaze vyrobené neboli, okrem najskôr troch 20-eurových bankoviek, jednostranne potlačených a následne - už aj za účasti obžalovaných - jednostranne potlačenej 20-eurovej bankovky.

Pokiaľ ide o rozsah výroby peňazí vo väčšom rozsahu, preukázateľne došlo k výrobe 1 ks 20-eurovej bankovky potlačenej z jednej strany, pričom k výrobe väčšieho rozsahu nedošlo, ani k pokusu takejto výroby, a to najmä z dôvodu, že k dispozícii boli fakticky 4 hárky pravého papiera na výrobu bankoviek a keby aj došlo k vytlačeniu možných 141 ks falošných eurobankoviek, ani tento počet by nepostačoval pre naplnenie väčšieho rozsahu.

Rovnako správne súd vyhodnotil aj právnu kvalifikáciu závažnejšieho spôsobu konania - organizovanou skupinou, nakoľko táto si vyžaduje vyššiu formu organizovanosti, z ktorej je zrejma hierarchia členov organizovanej skupiny a rozdelenie úloh pri jej páchaní, pričom jednotliví páchatelia sa v rámci delby úloh vyznačujú určitými vlastnosťami, z ktorých je zrejme ich postavenie a úlohy v rámci organizovanosti. A takáto organizácia sa v danom prípade nepotvrdila a aj keď isté indície v úvode trestného stíhania nasvedčovali možnému organizovanému konaniu, v konečnom dôsledku sa vykonaním zákonných dôkazov nedokázal.

Najvyšší súd vyhodnotil námietky prokurátora, pokiaľ ide o výrok o vine za nedôvodné, pričom považuje za potrebné zdôrazniť, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o ňom a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v druhostupňovom konaní. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že v dvojinštancnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby najvyšší súd opakovane vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa.

Pokiaľ ide o skutok v bode 2/, tu je potrebné pripomenúť, že obvinenému musí byť vina preukázaná jednoznačne a ak po vykonaní všetkých dostupných dôkazov zostanú pochybnosti o niektorej skutkovej okolnosti, nemožno rozhodnúť v jeho neprospech. Z vykonaného dokazovania nie je možné urobiť jednoznačný záver, že sa skutok tak, ako je uvedený v obžalobe stal. Jediným usvedčujúcim dôkazom je výpoveď svedka G. L., ktorú ale nepotvrdzuje ani prítomný svedok P. R., ktorý síce vypovedal o napätosti celej situácie, avšak poprel, že by sa obžalovaní dopustili konania tak, ako im bolo kladené za vinu. Prvostupňový súd vypočul svedka G. L., avšak ani po doplnení dokazovania nebolo možné dospieť k inému záveru. Dňa 31. októbra 2014 malo prebehnúť dohodnuté stretnutie priamo pri tlačiarňi, pričom skutočnosť uvádzaná svedkom G. L. ohľadne použitia násilia, či obmedzenia osobnej slobody, neboli potvrdené ani prítomným svedkom P. R.. Preto správne súd prvého stupňa hodnotil dôkazy s použitím zásady in dubio pro reo a bez možnosti získania ďalších dôkazov nemal inú možnosť, ako obžalovaných spod obžaloby oslobodiť.

Pokiaľ ide o námietky obžalovaných uvedené v podaných odvolaniach, k týmto je zhodne možné konštatovať, že obžalovaní svoju účasť na trestnej činnosti popierajú. Nie je však možné neprihliadať na dôkazy, ktoré ich usvedčujú v rozsahu ustálenom súdom prvého stupňa, a to najmä výpoveď Z. X., P. R., svedkov z Čiech, ale tiež ich vlastných výpovedí.

Obžalovaný D. na verejnom zasadnutí konanom o odvolaniach prokurátora, ako aj obžalovaných, vzniesol námietky, spočívajúce v porušení práva na tlmočníka a prekladateľa. Zo spisu však vyplýva, že obžalovaným boli preložené do ich rodného jazyka všetky úradné písomnosti v rozsahu, ako to predpokladá § 28 Tr. por., a to v čo najskoršom možnom čase tak, aby bol obžalovaným zaručený spravodlivý proces a plné uplatnenie práva na obhajobu. Rovnako tak bolo na verejnom zasadnutí obvineným pretlmočené odvolanie prokurátora. Preto odvolací súd nezistil porušenie práv obžalovaných ani v tomto smere.

Na základe vyššie uvedených skutočností, po zistení, že žiadna z odvolacích námietok či už prokurátora, ako aj obžalovaných, nemá vplyv na závery súdu prvého stupňa týkajúcich sa viny obžalovaných, odvolania obžalovaných ako nedôvodné zamietol. Najvyšší súd však dospel k záveru, že tresty, ktoré uložil obžalovaným súd prvého stupňa sú neprimerane mierne.

Najvyšší súd považuje za potrebné poukázať na základné pravidlá dôležité pri ukladaní trestu, najmä na ustanovenie § 34 ods. 1 Tr. zák., ktorý zakotvuje účel trestu, podľa ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od spáchania trestných činov. Trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Trest je opatrením štátneho donútenia, ktoré v mene štátu, na základe a v medziach zákona ukladajú v predpísanom konaní na to povolané súdy páchatelovi za spáchaný trestný čin. Trest ako právny následok trestného činu môže priamo postihnúť len páchatel'a trestného činu, v čom sa odráža zásada personalnosti trestu. Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatel'om trestného činu, voči ktorého sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu) a jednak aj voči ďalším členom spoločnosti, potencionálnym páchatel'om, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie. Ochrana spoločnosti sa pritom uskutočňuje dvoma prvkami, a to prvkom donútenia, teda represiou a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. Trest musí vyjadrovať tiež morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. V treste je obsiahnuté aj spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatel'a a jeho činu, a to tak právne, ako aj etické.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu je nutné aplikovať tiež ustanovenie § 34 ods. 4 Tr. zák., podľa ktorého pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Výmerou trestu sa pritom rozumie nielen určenie trestu v rámci sadzby tam, kde je trest takto kvantifikovaný, ale aj určenie rôznych modalít alebo obsahu trestov, ak je toto určenie vyhradené súdu. Rozpätie zákonom stanovenej trestnej sadzby umožňuje a zároveň ukladá súdu povinnosť individualizovať ukladaný trest. Súd je povinný vo výmere uloženého trestu zohľadniť všetky okolnosti uvedené v ustanovení § 34 ods. 4, ods. 5 Tr. zák.

Osobu páchatel'a je pritom potrebné hodnotiť vo všetkých súvislostiach a nemožno obísť ani možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára, či už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a. Možnosť nápravy páchatel'a konkretizuje jeho osobu vo všetkých zásadných súvislostiach. Primárne ide o stanovenie prognózy budúceho vývoja správania sa páchatel'a na základe objasnenia jeho osobnostných vlastností a ich spojitosti so spáchaným trestným činom vrátane vplyvu sociálnej mikroštruktúry. Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť pritom vždy v súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje, záujmom spoločnosti, štátu a občanom pred útokmi páchatel'ov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti. Pri ukladaní trestov je nutné vychádzať zo spojenia a vzájomnej vyváženosti dvoch princípov, a to princípu zákonnosti trestu a princípu individualizácie trestu.

Prvostupňový súd, ktorý postupoval v súlade s vyššie uvedenými zásadami rozhodol správne, keď obžalovaným uložil nepodmienečný trest odňatia slobody, avšak nesprávne určil jeho výmeru.

Nemožno opomenúť skutočnosť, že v danom prípade konanie obžalovaných smerovalo k neoprávnenej výrobe falošných peňazí sofistickým spôsobom, na pravom bankovom papieri, pričom už vyrobené falzifikáty boli vyhodnotené stupňom nebezpečnosti 2 - teda nebezpečné falzifikáty, pomerne verné, celkový dojem bol klamlivý a tento falzifikát by mohol oklamať neinformovaného a nepozorného prijímateľa. Z uvedených dôvodov je na obžalovaných potrebné pôsobiť trestom prísnejších.

Súd prvého stupňa nezistil žiadne poľahčujúce ani prirážajúce okolnosti, avšak mimoriadne znížil trest obžalovaným v súlade s § 39 ods. 1 písm. a) Tr. zák., keďže obžalovaní sa dopustili trestného činu v štádiu pokusu. Najvyšší súd rovnako nezistil prirážajúce ani poľahčujúce okolnosti a stotožnil sa s dôvodnosťou mimoriadneho zníženia trestu, avšak vzhľadom na vyššie uvedené, naplňajúc zásady ukladania trestov a na dosiahnutie účelu trestu považuje za primerané uloženie trestu vo výmere 5 rokov, prihliadajúc aj na zákonné ustanovenie § 39 ods. 3 písm. d) Tr. zák.

Na výkon trestu odňatia slobody obžalovaných zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia, za splnenia podmienok uvedených v § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. Súčasne im -

rovnako ako Špecializovaný trestný súd - uložil trest vyhostenia na dobu 10 rokov, keďže ide o osoby, ktoré nie sú občanmi Slovenskej republiky a verejný záujem si vyžaduje zamedzenie prípadného páchania trestnej činnosti na území Slovenskej republiky.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.